

Metro, dobrý den

Jiří Schelinger

Duní vlak metrem v ránu teplém,
já se vozím světlem, tmou.
Duní vlak metrem je to extrém z konečné na konečnou.

Ať se mi posmívaj, já stále jezdím jenom sem a tam.
Komu to nestačí ať hledá si dopravu jinačí.

Já jinou nechci mít, jen metrem jezdit vozit se a snít.
Co to jen může být, čím kouzlo metro pro mě musí mít.
Stíny a nálady jen hudbu jízdy nech si tělem znít.
Ať se jen usmívaj já metrem žiji tělem duší dál.

Hej metro dobrý den - tak ses narodilo,
je to znát, když se ohlédnu městu se ulevilo,
ulice tramvají, proudy aut nekonečné,
děti dál běhají přes cesty nebezpečné,
dělníky do továren, lékaře do nemocnic,
v noci i ve dne, dav studentu,
moře hlav se valí, lidé ze všech koutů,
tak se snaž, pospíchej, už na ně město čeká,
šťěstí je tvá práce, není lehká,
musím jet, neusínej, není to na výlet.

Musím jet, neusínej, není to na výlet,
chci tu být a pomáhat, nedám se pobízet.
Už jsem řek, metro je můj těla a srdce lék,
metro je vše, metro je dřič,
tak metro dobrý den.